

[Udenrigsministeren.]

fryse eller fremstille Ægprodukter af 3 500 t Æg om Aaret. Hvis det viser sig, at denne Mængde overstiger Hjemmeforbruget, har vi Ret til at afsætte Overskuddet til et hvilket som helst Land, og saaledes at dette bliver et Tillæg til de 15 pCt., som er afsat til Eksport til andre Lande end Storbritannien. Endvidere er England gaaet ind paa, at vi inden for visse Rammer kan opfylde vor Leveringsforpligtelse gennem Levering af Æg i Størrelser, der ligger henholdsvis under eller over den normale Sortering. Da Æggene jo er rationerede i England, saaledes at Forbrugeren har Ret til saa og saa mange Stykker inden for et vist Tidrum, har de engelske Rationeringsmyndigheder hidtil ikke villet acceptere Æg af Over- eller Understørrelse.

Der er endvidere truffet Aftale om Levering af 30 000 t Kartoffler fra Danmark til Storbritannien i Maanederne Marts, April og Maj. Kontrakten for denne Levering er for Tiden Genstand for Forhandlinger mellem Kartoffeleksportudvalget og vedkommende engelske Myndigheder.

Hvis man regner med en Smørekseport til England i de første 9 Maaneder paa 55 500 t, heri medregnet det ekstra Kvantum, der fremkommer ved Nedsættelse af det danske Fedtforbrug i Ost etc., vil denne Eksport med den ny Pris give en Indtægt af 255 Mill. Kr. Efter den Pris, der er fastsat i Juli-Overenskomsten i Fjor, vilde Indtægten blive 232 Mill. Kr. Naar man sammenligner de to Overenskomster, fremkommer der altsaa en Merindtægt paa 23 Mill. Kr. Gennemsnitsprisen for 1946 var imidlertid noget lavere end den Pris, der er fastsat i Juli-Overenskomsten af i Fjor, nemlig 4 Kr. 01 Øre pr. kg, saa at Merindtægten i de sidste 9 Maaneder i Virkeligheden kan anslaaes til 33 Mill. Kr.

Prisforhøjelsen for Bacon giver som nævnt en Merindtægt paa 6—7 Mill. Kr. Det kan endnu ikke vides, hvilken Pris vi faar for Smør og Bacon i Aarets sidste 3 Maaneder. Derom skal der forhandles inden 1. Oktober, men regner man med, at Forholdet stiller sig paa samme Maade i Aarets sidste 3 Maaneder som i de første 9, vil der ogsaa her fremkomme en Merindtægt i Sammenligning med 1946, der vel kan anslaaes til i alt 10—15 Mill. Kr. paa Bacon og Smør.

Den Prisforhøjelse, vi har opnaaet for Kød for de ca. 25 000 t, som der ikke var kontraheret om i 1946, vil bevirke en Merindtægt i 1947 paa ca. 11 Mill. Kr.

Eksporten af Industriprodukter til Eng-

land har hidtil kun fundet Sted i begrænset Omfang under det saakaldte „token import“-Program. Fra britisk Side har man nu givet Tilsagn om at stille sig saa imødekommende som muligt ved Udstedelse af Indførselsbevilling for danske Varer, idet vi kan regne med, at disse fremtidig vil blive behandlet efter de Retningslinier, der anvendes ved Udstedelse af britiske Importlicenser paa Varer fra Lande, hvis Økonomi har lidt alvorlig Skade som Følge af Krigen. Virkningen vil blive, at Eksporten til Storbritannien af Industriprodukter fra Danmark kan øges ud over, hvad hidtil har været Tilfældet, et Forhold, der navnlig ogsaa vil have Betydning paa længere Sigt.

Under Forhandlingerne fremsatte den danske Delegation Ønske om bestemte Tilsagn om Leverance fra Storbritannien til Danmark af visse af de vigtigste Raamaterialer og Halvfabrikata. De Varer, vi særlig er interesseret i, er en Række Raamaterialer til Tekstilindustrien, som Uldtops, Uldgarn, Kunstsilkegarn, Bomulds-garn, endvidere Jern og Staal, Maskiner og Kemikalier. I Besvarelse heraf gav den britiske Delegation en Række Oplysninger om de sandsynlige Leveringsmuligheder i 1947 for disse Varer. I Henhold hertil vil vi, bortset fra Jern og Staal, hvor den samlede britiske Eksport i Forhold til 1946 vil blive reduceret med omkring Halvdelen, ikke have nogen Grund til at regne med en væsentlig Nedgang i Forsyningen med Raamaterialer og Halvfabrikata i 1947, i visse Tilfælde vil Situationen formentlig endda blive lidt bedre.

Selv om der ikke foreligger egentlige britiske Leveringstilsagn, giver de meddelte Oplysninger om Leveringsmulighederne dog et betydningsfuldt Grundlag for Produktionens Tilrettelæggelse i Danmark. Naar man fra britisk Side ikke ser sig i Stand til at give egentlige Leveringstilsagn, begrundes dette med, at den britiske Regering kun for visse Varers Vedkommende dirigerer Storbritanniens Eksport, idet den i øvrigt overlader Eksportørerne selv at vælge Markedet. Fra britisk Side har man i denne Forbindelse peget paa, at Danmark i 1946 har klarer sig godt under dette System.

Ogsaa Spørgsmaalet om Priserne paa de engelske Leverancer til Danmark blev taget op til Drøftelse, men man ansaa det fra britisk Side af den samme Grund ikke for muligt at give egentlige Pristilsagn eller Prisbindinger. Det er vel ogsaa tvivlsomt, om Danmark vilde være interesseret i Pristilsagn, hvis ikke saadanne Tilsagn kunde kombineres med egentlige Leveringstilsagn.